

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Commissie verzoekschriften

30.4.2013

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft : Verzoekschrift 0617/2008, ingediend door Richard M. Buxton (Britse nationaliteit), namens de organisatie "Residents against Ffos-y-fran", over het schadelijke effect van de dagmijnbouw in Ffos-y-fran, Merthyr Tydfil (South Wales) op de gezondheid van de bewoners

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener tekent bezwaar aan tegen de dagmijnbouw in Ffos-y-fran, Merthyr Tydfil (South Wales). Volgens indiener worden de graafwerkzaamheden op slechts 36 meter van huizen verricht en zouden ze een zeer schadelijk effect hebben op de gezondheid van de plaatselijke bewoners. Naar de mening van indiener heeft de regering van Wales, door een vergunning voor deze kolenmijn te verlenen, inbreuk gemaakt op Richtlijn 85/337/EG betreffende de milieueffectbeoordeling en op algemene verplichtingen tot de bestrijding van de klimaatverandering. Indiener verklaart dat de bewoners zonder succes de vergunning bij de rechter hebben aangevochten. Hij blijft erbij dat de kolenwinning bij deze mijn de grootste van het Verenigd Koninkrijk zou zijn en vraagt het Europees Parlement deze zaak te onderzoeken.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 13 oktober 2008. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6 van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2009.

Het verzoekschrift

Ondanks het feit dat de indieners er niet in slaagden de vergunning voor deze kolenmijn door de rechter te laten herroepen, zijn zij ervan overtuigd dat de kolenwinning onwettig is en dat de

CM\938810NL.doc

PE420.015v04-00

dagmijnbouw strijdig is met de Europese beginselen en met de noodzaak broeikasgasemissies dringend te verminderen. De door de indieners aangehaalde redenen tegen het project hebben voornamelijk te maken met:

- de omvang van het project dat vermoedelijk groter is dan uiteengezet in de aanvraag;
- het gebrek aan voldoende bufferzones om de nabije inwoners te beschermen tegen het lawaai, het stof en de explosies;
- de angst voor graafwerkzaamheden aan de rand van het gebied;
- de beoordeling van de invloed op de gezondheid, die als ontoereikend wordt beschouwd;
- het vermeende gebrek aan efficiënte controle en regulerend toezicht;
- de invloed op de klimaatverandering.

De afwezigheid van voldoende bufferzones of separatieafstand is de belangrijkste bezorgdheid van de indieners. Zij zijn van mening dat de beslissing om graafwerkzaamheden uit te voeren op korte afstand (ongeveer 40 m) van de woningen onwettig is en dat de overheid van Wales de MEB-richtlijn niet correct heeft geïmplementeerd.

Het verzoekschrift suggereert dat de aanvraag van de ontwikkelaar die de basis vormde voor het openbaar onderzoek, de milieueffectverklaring en -beoordeling en dus ook de bouwvergunning, verschillend was van de ontwikkeling die daadwerkelijk door de ontwikkelaar werd beoogd. De voorziene activiteiten zouden graafwerkzaamheden omvatten tot op de rand van het ontginningsgebied en niet, zoals de administratieve overheden veronderstelden, op ongeveer 125 meter van de woningen.

De indieners beweren ook dat de overheid van Wales heeft nagelaten advies te verlenen betreffende de aanbevolen afstand tussen koolontginning en woningen. Volgens de indieners komt de overheid pas nu – na verlening van de vergunning voor het Ffos-y-frangebied – op de proppen met de aanbeveling dat er bufferzones moeten zijn tussen een dagmijn en gevoelige bebouwde gebieden (woningen, scholen).

Commentaar van de Commissie op het verzoekschrift

Het "Ffos-y-fran Land Reclamation Scheme" (South Wales), dat een koolontginning in dagbouw omvat, kreeg een vergunning in april 2005 na een openbaar onderzoek in september 2004 en de daaropvolgende voorlegging van het verslag van de inspecteur. Het project wil een braakliggend terrein van ongeveer 400 ha ontginnen en kool onttrekken in de orde van grootte van ongeveer 11 miljoen ton over een periode van ongeveer 15-20 jaar. Het is een van de belangrijkste dagbouw mijnen in het Verenigd Koninkrijk.

Het project stelt de herziene derde en laatste fase voor (fase III A) van het grotere project East Merthyr Reclamation Scheme dat in het midden van de jaren tachtig van de vorige eeuw op touw werd gezet om grond terug te winnen die had geleden onder ernstig verval wegens vroegere industriële activiteiten en ondergrondse mijnwerkzaamheden tot de jaren tachtig. De ontginningswerkzaamheden van fasen I en II omvatten dagmijnbouw maar ook bodemsanering voor zowel residentiële, recreatieve als licht industriële doeleinden.

De plaatselijke bewoners zijn tegen dit project. Hun talloze vorderingen en verzoeken zijn niet geslaagd. In mei 2007 heeft een commissie van het Hogerhuis toestemming geweigerd tot

verder beroep, omdat deze van oordeel was dat er geen sprake was van een "geschil van algemeen openbaar belang". In december 2007 heeft de overheid van Wales geweigerd de vergunning in te trekken. Inmiddels is het project reeds van start gegaan en zijn de werkzaamheden aangevat.

Dagmijnbouw over een gebied van meer dan 25 ha is afhankelijk van een milieueffectbeoordeling in overeenstemming met de vereisten van Richtlijn 85/337/EEG¹ als gewijzigd (de zogenaamde MEB-richtlijn). Het door de indiener beschreven project valt onder de projecten van bijlage I van de MEB-richtlijn waarvoor een milieueffectbeoordeling verplicht is vóór het verstrekken van de vergunning tot ontwikkeling (MEB-richtlijn, artikel 4, lid 1).

De milieueffectbeoordeling dient de specifieke kenmerken van het project in overweging te nemen alsook de ecologische kenmerken die er zeer waarschijnlijk door aangetast zullen worden. In overeenstemming met bijlage IV van de MEB-richtlijn dient de beoordeling informatie te geven over, onder andere, de situatie en de invloed van het project op de bevolkings- en klimaatfactoren – twee van de in het verzoekschrift aangehaalde aspecten – met inbegrip van een beschrijving van de voorgenomen maatregelen om aanzienlijke negatieve gevolgen op deze kenmerken te voorkomen, te verminderen of zelfs te compenseren.

Een van de belangrijkste doelstellingen van de milieueffectbeoordeling is het in acht nemen van bezorgdheden omtrent de bescherming van de menselijke gezondheid en de verzekering van de levenskwaliteit door een beter milieu.

Het is de verantwoordelijkheid van de lidstaten om te verzekeren dat voldoende aan deze doelstellingen en vereiste voldaan wordt tijdens het proces van de milieueffectbeoordeling en de goedkeuring van een project, waarbij rekening dient te worden gehouden met de specifieke situatie van een project, zoals de omvang, locatie, topografie, het type ontginningsmateriaal en werkmethodes, bestaande en verwachte effecten van lawaai en emissies, enz.

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt kan niet worden opgemaakt waar gemeenschapsrecht geschonden zou zijn. Verdere informatie is nodig met betrekking tot de bufferzone/separatieafstand en met name of de effectbeoordeling en de daaropvolgende beslissing genomen werden op basis van een specifieke afstand (125 meter), maar die niet werd gerespecteerd tijdens de uitvoeringsfase van het project.

Conclusies

Uit de door de indiener verstrekte en andere voor de Commissie beschikbare informatie kan niet worden afgeleid dat de wetgeving van de EU werd geschonden, met name Richtlijn 85/337/EEG als gewijzigd en omgezet in het nationale recht van het Verenigd Koninkrijk.

Indiener dient te worden gevraagd bijkomende informatie te verstrekken ter uitvoerige verdediging van zijn bezorgdheden met betrekking tot de vermeende nalatigheid van de nationale autoriteiten om de vereisten van de MEB-richtlijn correct toe te passen met betrekking tot de vergunning en uitvoering van het "Ffos-y-fran Land Reclamation Scheme". Dit in het bijzonder met betrekking tot de afstand van de graafwerkzaamheden tot op de rand

¹ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

van het gebied. Eerst dan kan de Commissie de zaak verder onderzoeken.

4. Antwoord van de Commissie (REV), ontvangen op 5 mei 2011.

Bufferzone

Richtlijn 85/337/EEG¹ van de Raad zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG² en 2003/35/EG³ betreffende de milieueffectbeoordeling van specifieke openbare en particuliere projecten (bekend als de richtlijn inzake milieueffectbeoordeling of MEB-richtlijn) schrijft voor dat voor bepaalde projecten die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben, een beoordeling moet worden uitgevoerd door een bevoegde autoriteit. Daarbij worden voornamelijk procedurele verplichtingen voor de lidstaten vastgesteld.

Volgens artikel 8 van de richtlijn moet bij de vergunningenprocedure rekening worden gehouden met de resultaten van de raadplegingen en de tijdens het beoordelingsproces ingewonnen informatie. Daarbij dienen de bevoegde nationale autoriteiten op basis van hun kennis van de specifieke plaatselijke omstandigheden en de mogelijke nationale richtlijnen, voorschriften of werkwijzen, zoals Unitary Development Plans en Technical Advice Notes voor kolen en granulaten, te beoordelen in hoeverre deze resultaten moeten worden meegewogen bij de toepassing van de MEB-richtlijn.

Op grond hiervan kan de Commissie geen schending van de richtlijn vaststellen inzake de gevoerde MEB-procedure voor dit project en de beoordeling van de noodzaak van een specifieke bufferzone tussen de afgravingen en de dichtstbijzijnde bebouwde gebieden.

Handhavingsmaatregelen ter bestrijding van vervuilende emissies

Uit de vergunning die in oktober 2007 op basis van de nationale bepalingen voor preventie en bestrijding van verontreiniging is verleend door het Merthyr Tydfil County Borough Council (MTCBC), blijkt dat de exploitant aan bepaalde voorwaarden moet voldoen om te voorkomen dat er "door toedoen van het proces en de bijbehorende werkzaamheden aan de rand van het gebied zichtbare emissies van stof in de lucht optreden die schadelijke gevolgen of overlast kunnen veroorzaken". De exploitanten dienen zich aan deze voorwaarden te houden en het Merthyr Tydfil County Borough Council (MTCBC) direct op de hoogte stellen van emissies met mogelijke gevolgen voor de lokale gemeenschap of van enig ander defect of ongeluk dat een significante vervuiling kan veroorzaken. De bevoegde instanties in het district dienen erop toe te zien dat de voorwaarden uit de vergunning worden nageleefd.

Volgens indiener ondervindt de lokale bevolking hinder van het lawaai en de stofuitstoot, en

¹ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 175, 5.7.1985 van blz. 40.

² Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

³ Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad, PB L 156 van 25.6.2003, blz. 17.

weigeren de bevoegde instanties in het Merthyr Tydfil County Borough Council (MTCBC) handhavingsmaatregelen te nemen. Indiener geeft aan dat de betrokken inwoners inmiddels een civiele procedure wegens hinder zijn gestart tegen de exploitant van de dagbouwmine in Ffos-y-fran.

Op grond van de informatie die indiener heeft verstrekt, kan de Commissie geen inbreuk op de communautaire milieuwetgeving vaststellen.

De effecten van dagmijnbouw op de klimaatverandering

Wanneer er in overeenstemming met artikel 4 t/m 11 van de MEB-richtlijn een milieueffectbeoordeling wordt uitgevoerd, dienen hierin volgens artikel 3 van dezelfde richtlijn tevens de directe en indirecte effecten van het project op het klimaat te worden geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld.

Het feit dat de bevoegde autoriteiten geen rekening hebben gehouden met de ruimere klimaateffecten van de levering van de gewonnen steenkool aan een kolencentrale in de regio, noch met de indirecte klimaateffecten van de dagmijnbouw en de verdere kolenbewerking aldaar, betekent in dit geval echter geen schending van de richtlijn.

MEB-screening voor Cwmbargoed-afvoerplaats (CAP) / Cwmbargoed-zeverij /-wasserij en transportvoorziening

In de vergunningaanvraag voor de afvoerplaats in Cwmbargoed wordt gesteld dat deze "nodig is voor de duur van de gerelateerde mijnbouw- en herstelwerkzaamheden in Ffos-y-fran". Het verband tussen dit project en de mijn in Ffos-y-fran is dus onmiskenbaar. Ook de verwijzing naar de geplande "extra voorzieningen", bestaande uit "een ertsverwerkings- en voorbereidingsinstallatie, kolenwasserij, transportlijn, rijdende werkplaats, wateropslag, [...] kolenopslag- en voorbereidingssystemen en andere nevenactiviteiten"¹, geeft blijk van deze onderlinge verwevenheid. Soortgelijke beschrijvingen van de faciliteiten op de CAP zijn terug te vinden in de gerechtelijke uitspraken, waarin wordt verwezen naar activiteiten met betrekking tot het aanvoeren, verwerken, wassen, opslaan en verder transporteren van kolen, hoofdzakelijk afkomstig uit de nieuwe mijn in Ffos-y-fran en met een wekelijks volume van circa 15 à 20 000 ton magerkool.

De Commissie is van mening dat de werkzaamheden op de CAP (waar de verwerkingscapaciteit na de nieuwe inrichting is toegenomen tot 500 ton per uur, ofwel 1 miljoen ton per jaar) kunnen worden opgevat als de laatste fase in de werkstroom van een mijnbouwgebied voorafgaand aan de levering van het eindproduct aan potentiële afnemers. Zowel de ontginning van ruwe kolen in Ffos-y-fran als de verdere behandeling/verwerking/vorbereiding ervan vormen een integraal onderdeel van de mijnbouwactiviteiten en kunnen dus niet los van elkaar worden gezien. In een zelfstandige vorm zouden de werkzaamheden al snel leiden tot een congestie in het ontginningsgebied (geen afvoer van ruwe erts) of een stopzetting van de activiteiten op de CAP (geen kolen meer voor verdere verwerking, opslag en transport). Ook het feit dat de transportverbinding tussen de twee ontginningsgebieden en verwerking/opslag over een relatief korte afstand verloopt,

¹ Aanvraag P/08/0091 van 25 februari 2008.

geeft aan dat het om een geïntegreerd proces gaat.

Volgens de MEB-richtlijn valt dagmijnbouw over een gebied van meer dan 25 hectare onder bijlage I (punt 19 – terreinoppervlakte van meer dan 25 hectare), de bijlage met projecten die aan een milieueffectbeoordeling moeten worden onderworpen. Kleinere dagmijnbouwgebieden vallen onder bijlage II (punt 2, letter a, niet onder bijlage I vallende projecten) van de richtlijn, en waarop artikel 4, lid 2 van toepassing is (beoordeling door de lidstaten zelf). Afhankelijk van de aard van de werkzaamheden kan de CAP ook worden ondergebracht bij de categorie projecten die wordt genoemd in bijlage II, punt 3, letter e (bovengrondse opslag van fossiele brandstoffen). De wijziging of uitbreiding van in bijlage I genoemde projecten die een oppervlakte onder de drempelwaarde van 25 hectare hebben en die aanzienlijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, valt onder punt 13 van bijlage II van de MEB-richtlijn en moet worden beoordeeld op grond van artikel 4, lid 2, 3 en 4 (zogenaamde "screening"). Projecten gericht op de "bovengrondse opslag van fossiele brandstoffen" vallen eveneens onder de projecten in bijlage II (punt 3, letter e), zodat bijgevolg ook hierop artikel 4 van de MEB-richtlijn van toepassing is.

Bij een screeningprocedure zouden de bevoegde nationale instanties in de onderhavige zaak hebben bepaald of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een MEB, uitgaande van de aard van de geplande wijziging of uitbreiding van de CAP-werkzaamheden, de desbetreffende locatie, alsook de kenmerken van de potentieel significante effecten, waarbij onder meer wordt gelet op de omvang van de gevolgen voor de bevolking en de directe omgeving.

De voorgelegde informatie bevat onvoldoende elementen voor de Commissie om te bepalen of er in dit geval ook daadwerkelijk sprake is van vermeende nalatigheid door het Court of Appeal om de zaak, alvorens een eindvonnis te geven, aanhangig te maken bij het Hof van Justitie.

Indiener beweert tevens dat de proceskosten in het Verenigd Koninkrijk buitensporig hoog zijn en in strijd zijn met artikel 10, letter a van Richtlijn 2003/35/EG. De Commissie is reeds eerder op deze kwestie gewezen en heeft in 2010 al een met redenen omkleed advies aan het Verenigd Koninkrijk uitgebracht waarin de zorg over de kosten voor de aanvrager van gerechtelijke procedures wordt uitgesproken. De Commissie zal actief toezien op deze zaak.

Conclusies

In aanmerking nemend dat in de milieuverklaring (pagina 214) bij de aanvraag voor de vergunning (mei 2003) wordt verwezen naar de potentiële milieueffecten van het "behandelen, verwerken en laden van kolen", zal de Commissie de nationale autoriteiten verzoeken een aanvullende, uitgebreidere en gedetailleerdere toelichting te geven om te beoordelen in hoeverre bij de vergunningaanvraag voor de mijnbouwactiviteit, op een ruime, inclusieve wijze rekening is gehouden met alle aan het mijnbouwgebied gerelateerde activiteiten en werkzaamheden, zodat de directe en indirecte effecten, overeenkomstig artikel 3 van de MEB-richtlijn, op passende wijze konden worden geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld in de milieueffectbeoordeling.

5. **Antwoord van de Commissie (REV.II)**, ontvangen op 20 April 2012.

Indiener heeft in februari 2012 aanvullende informatie overgelegd om zijn eerdere verzoekschriften aan te vullen en te updaten, met name met betrekking tot de screening van milieueffecten van de Cwmbargoed-steenkoolverwerkingsfabriek die deel uitmaakt van het dagmijnbouwstelsel in Ffos-y-fran, Wales.

Gedurende het onderzoek dat aansloot op de aanvraag van de kolenmijnexploitant om een bepaling van de planologische vergunning te herzien, nam een vertegenwoordiger van het bevoegde districtsgezag het standpunt in dat de Cwmbargoed-afvoerplaats (CAP) en de verwerkingsfaciliteiten bij Cwmbargoed (CAP) gezien moesten worden als een integraal onderdeel van het “Ffos-y-fran Land Reclamation Scheme” (FLRS), het landschapsrenovatieproject van Ffos-y-fran. De indiener nam deze gelegenheid waar om hoger beroep bij het hof van beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de rechtbank van mei 2010, waarbij een eerder verzoek om juridische herziening van vroegere uitspraken afgewezen werd. In zijn verweerschrift hield het districtsbestuur vast aan zijn initiële uitgangspunt dat de CAP geen deel uitmaakt van het eigenlijke Ffos-y-fran-mijnbouwproject. Het hof van beroep verwierp het verzoek van de indiener.

De nationale regering erkent dat er een nauwe relatie is tussen de dagmijnbouwonderneming (het Ffos-y-Fran landschapsrenovatieproject (FLRS)) en de wasserij- en verwerkingsactiviteiten die ondernomen worden in de industriële installaties op de CAP. Zij is echter van mening dat de CAP een afzonderlijk project is dat geen deel uitmaakt van het FLRS-project, omdat het al sinds 1958 gebruikt werd voor de verwerking en preparatie van steenkool afkomstig uit een aantal mijnen in Zuid-Wales. Ter gelegenheid van de milieueffectbeoordeling voor de FLRS van 2003 werd de fabriek niet gescreend, omdat deze al bestond en operationeel was en er geen belangrijke aanpassingen nodig waren. Bovendien wordt de CAP niet beschouwd als een deel van dezelfde planologische eenheid en, als gevolg daarvan, werd er geen gecombineerde MEB uitgevoerd voor de CAP/FLRS en werden de planologische vergunningen afzonderlijk verleend.

Tijdens de behandeling van de aanvragen voor een verdere uitbreiding en renovatie van de industriële installaties op de CAP, kwam de planologische commissie in 2007 na een onderzoek tot het oordeel dat het uitbreidingstraject niet onder de bijlagen I en II van de MEB-richtlijn viel. De commissie, waarin ook milieudeskundigen zaten, stond echter ook stil bij enkele milieuaspecten, zoals de kamsalamander (een amfibische inventarisatie), stofbeperkende maatregelen, een beperking van de operationele uren per dag en het vermijden van watervervuiling. De aanvraag werd ook publiekelijk bekendgemaakt zonder dat er commentaar of vragen op binnenkwamen.

Na het doen van onderzoeksboringen in het naast de CAP en dicht bij het Ffos-Y-fran-terrein gelegen gebied (de vallei van Nant Llesg), is de uitvoerder van het FLRS van plan om in de zomer van 2012 een planologische aanvraag in te dienen, met het oog op de opening van een tweede grote dagmijn. Momenteel worden er voorbereidende onderzoeken uitgevoerd om de mogelijke milieueffecten te inventariseren.

In de aanloop naar de aanvraag worden er discussies gehouden met de bevoegde

gemeentelijke autoriteiten. Overeenkomstig de vereisten van de Richtlijn 2011/92/EU¹ zoals uiteengezet in bijlage IV dient de aanvrager een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project gedurende de operationele stadia te verschaffen, alsmede een beschrijving van de mogelijke milieueffecten van het plan die, inter alia, verslag doen van de cumulatieve indirecte en secundaire effecten. Omdat de voorgenomen nieuwe mijnbouwonderneming ook gebruik zou moeten maken van de industriële installaties bij de CAP voor de verwerking, opslag en het transport van steenkool, waarbij de spoorweghoofden gebruikt worden, zullen ook de effecten op de installaties bij het CAP-terrein behandeld worden en hun weerslag vinden in de milieurapportage en toegankelijk zijn voor het publiek gedurende de consultatie voorafgaand aan het verlenen van de vergunning. Bij iedere verruiming van de vergunning voor de exploitatie van de industriële installaties bij de CAP, zouden maatregelen ter voorkoming, beperking en minimalisering van de significante milieueffecten overwogen moeten worden.

De eerste informatiebijeenkomsten met de ingezetenen van de nabijgelegen plaatsen, die waarschijnlijk beïnvloed zullen worden door de voorgenomen herstart van de mijnbouwactiviteiten, werden gehouden in 2011 en de verwachting is dat als de planologische aanvraag doorgezet wordt, er uitgebreide openbare beraadslagingen georganiseerd worden om het publiek de mogelijkheid te bieden om het voorgenomen plan te beïnvloeden en ervoor te zorgen dat passende maatregelen genomen worden om de verwachte effecten in te dammen.

De Commissie is van mening dat de dagbouwonderneming gericht is op de productie van verhandelbare steenkool, i.e. steenkool van een kwaliteit die tegemoet komt aan de behoeften van mogelijke klanten (in het onderhavige geval een energiecentrale). De verwerkings- en overslagactiviteiten die plaatsvinden op het CAP-terrein maken deel uit van het “productieproces” van het overkoepelende Ffos-y-fran-landschapsrenovatieproject, dat alle operaties omvat van het delven van steenkool tot het transport naar de klanten.

Conclusie

Overeenkomstig de vereisten van de MEB-richtlijn moet de inventarisatie van significante effecten ook rekening houden met de cumulatieve, indirecte en secundaire effecten van het project. De Commissie heeft de autoriteiten in het VK gevraagd om een afschrift te verschaffen van de screeningsuitkomsten.

Indien daadwerkelijk een aanvraag voor de verruiming van dagmijnbouw in het gebied ingediend wordt, zal de Commissie om nadere informatie over de consequenties van het integrale plan verzoeken.

6. Antwoord van de Commissie (REV.III), ontvangen op 30 april 2013

De nationale overheid heeft in maart 2012 aanvullende informatie gestuurd over het screeningproces dat is toegepast op het voorstel om het Ffos-y-fran-ontginningsproject te wijzigen door het vervoer van kolen ook via de weg mogelijk te maken in plaats van, zoals oorspronkelijk gepland, via de spoorwegverbinding bij de Cwmbargoed-afvoerplaats (CAP). Volgens de geleverde informatie hebben de bevoegde autoriteiten (Welse ministers) het

¹MEB-richtlijn (gecodificeerd) PB L 26 van 28.1.2012.

voorstel behandeld in het kader van de vergunning voor het bestaande Ffos-y-fran Reclamation Scheme, de CAP en de kolenverwerkingsfaciliteiten, en in het licht van het feit dat de CAP toestemming heeft gekregen om kolen en zandsteen uit andere locaties te verwerken.

De screening was toegespitst op het vervoer van kolen over de weg naar en van de CAP waarbij men ervan is uitgegaan dat het kolenvervoer dat gedeeltelijk per vrachtwagen geschiedt, geen significante gevolgen voor het milieu heeft, zelfs met inachtneming van het cumulatieve effect van de wijziging en het integrale ontginningsproject. Rekening houdend met de criteria van Bijlage III van desbetreffende gewijzigde Richtlijn 85/337/EEG¹ (de "MER-richtlijn" - de richtlijn inzake milieueffectrapportage), met inbegrip van de directe, indirecte en cumulatieve, waarschijnlijk aanzienlijke gevolgen voor het milieu, kwamen de nationale autoriteiten tot de conclusie dat er waarschijnlijk geen aanzienlijke gevolgen voor het milieu zullen optreden en dat een MEB derhalve niet nodig is.

Bovendien stelde de nationale autoriteiten de Commissie ervan in kennis dat op het tijdstip van het antwoord geen vergunningaanvragen met betrekking tot de Ffos-y-fran-locatie in behandeling waren. De ontwikkelaar van een locatie ten oosten van Ffos-y-fran, Nant Llesg genaamd, is echter bezig met een niet-verplichte, aan de aanvraag voorafgaande raadpleging en derhalve zullen waarschijnlijk meer vergunningaanvragen voor kolendagbouw worden ingediend. Deze ontwikkelingen kunnen ook voorstellen behelzen om de CAP te wijzigen. Te zijner tijd zal de plaatselijke vergunningsautoriteit moeten overwegen of een MEB nodig is in het licht van de locatie, omvang en aard van de voorgestelde werkzaamheden.

Conclusie

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, kan niet worden afgeleid dat er sprake is van een inbreuk op het EU-recht inzake het MEB-proces.

¹ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40; deze richtlijn is inmiddels gecodificeerd als Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 26 van 28.1.2012, blz. 1).